

บทที่ 4

ขั้นตอนการผลิตรายการทไวไลท์ โชว์

การผลิตรายการ ทไวไลท์ โชว์ นั้น ก็มีกระบวนการผลิตรายการเช่นเดียวกับรายการโทรทัศน์ทั่วไป กล่าวคือ จะต้องมีการเตรียมการในขั้นตอนก่อนการผลิต [Pre - production] ก่อน จากนั้นจึงนำไปสู่ขั้นตอนการผลิต [Production] และสุดท้ายก็ต้องผ่านขั้นตอนการปฏิบัติงานภายหลังการผลิต [Post - Production] จึงจะออกมาเป็นรายการโทรทัศน์ที่สมบูรณ์แบบ นำเสนอทางหน้าจอโทรทัศน์ให้ผู้ชมได้รับชมกัน ซึ่งรายละเอียดของการทำงานในแต่ละขั้นตอน ก็มีดังต่อไปนี้

4.1 ขั้นตอนก่อนการผลิต [Pre - Production]

ก่อนการผลิตรายการทุกครั้ง จะต้องมีการเตรียมการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. การประชุม ทางทีมงานทไวไลท์ โชว์ นั้น จะมีการประชุมเตรียมการก่อนการผลิตรายการในแต่ละสัปดาห์ โดยการประชุมนี้ก็จะเป็นอย่างไม่เป็นทางการ เป็นการพูดคุยกันด้วยความเป็นกันเองว่า ในสัปดาห์นั้นจะมีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับอะไรบ้างในรายการ ซึ่งเป็นหน้าที่ของครีเอทีฟที่รับผิดชอบในแต่ละช่วงที่จะต้องนำเสนองานของตนเองต่อผู้อำนวยการผลิต โดยที่ครีเอทีฟช่วงอื่นหรือทีมงานคนอื่นสามารถที่จะเสนอความคิดเห็นในเรื่องนั้นๆ ได้

ขณะเดียวกันในการนำเสนอเรื่องราว หรือบุคคลที่จะนำมาออกในรายการนั้น ครีเอทีฟจะต้องพยายามนำเสนอจุดเด่น หรือจุดที่น่าสนใจของเรื่องราว หรือบุคคลดังกล่าวให้ผู้ประกอบการผลิตได้รับทราบ เพื่อที่จะได้พิจารณาได้ว่าควรนำมาเสนอในรายการหรือไม่ เช่น ในช่วงโชว์ ออฟ เรื่องราวที่จะนำเสนอก็ควรเป็นเรื่องราวที่มีความแปลกใหม่ เป็นที่สนใจแก่ประชาชน หรือเป็นเรื่องที่เป็นหนึ่งเดียวในประเทศไทย มีความพิเศษบางประการที่สามารถนำมาเสนอได้ หรือการเชิญบุคคลที่จะมาออกรายการในช่วง ทอล์ค โชว์ นั้น ก็ต้องเป็นบุคคลที่ประชาชนกำลังให้ความสนใจอยู่ในขณะนั้น หรือไม่ก็เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในอาชีพต่างๆ และในบางครั้งถ้าบุคคลนั้น ไม่ได้มีชื่อเสียงโด่งดังอะไร แต่เรื่องราวของเขามีความน่าสนใจ มีจุดเด่นที่สามารถนำเสนอได้ ก็จะมีการนำมาเสนอในรายการ

นอกจากการปรึกษากันว่าจะเชิญใครมาเป็นแขกรับเชิญในรายการแล้ว ในการประชุมก็ยังมีการคุยถึงรายละเอียดของการบันทึกเทปในห้องส่งครั้งต่อไปด้วยว่าจะมีกำหนดการอย่างไร

คิวของช่วงใจจะมาก่อน - หลัง และสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานครั้งที่ผ่านๆ มา เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในการทำงาน และช่วยให้ทีมงานเกิดความเข้าใจร่วมกันในการทำงาน

2. การหาข้อมูล เป็นหน้าที่ของครีเอทีฟ หรือผู้สร้างสรรค์รายการในการค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับแขกรับเชิญ หรือเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ ทั้งนี้ ดังที่กล่าวไว้แล้วว่า ครีเอทีฟจะทำหน้าที่รับผิดชอบงานในแต่ละช่วงของตนทั้งหมด ดังนั้นจึงต้องรับหน้าที่นี้ไปด้วยเพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็วในการทำงาน โดยการค้นคว้าหาข้อมูลนี้ นับตั้งแต่การหาแขกรับเชิญหรือเรื่องราวเนื้อหาที่จะนำเสนอตามแต่ละช่วง จากนั้นเมื่อผ่านการพิจารณาเห็นชอบจากผู้อำนวยการผลิตแล้ว ก็จะทำการหาข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการเขียนบทโทรทัศน์ต่อไป ซึ่งข้อมูลที่ต้องการนั้น ก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละช่วง เช่น ในช่วงสเปเชียล โชว์ ก็จะเป็นเรื่องทั่วไป เกี่ยวกับผลงานหรือเรื่องส่วนตัวที่เปิดเผยได้ของศิลปินรับเชิญคนนั้น แต่ถ้าเป็นช่วงไทย-ลูกทุ่ง ข้อมูลที่ต้องการก็จะมากขึ้น นับตั้งแต่ชีวประวัติ ผลงานเพลงที่ผ่านมา และถ้าเป็นช่วงทอล์ค โชว์ ข้อมูลก็จะเป็นการเจาะลึกมากยิ่งขึ้นไปอีก เริ่มตั้งแต่ประวัติความเป็นมาในอดีตไปจนถึงเรื่องราวในอนาคตต่อไป รวมไปถึงข้อมูลที่เป็นเกร็ดเล็ก เกร็ดน้อยของแขกรับเชิญด้วย

การที่ต้องมีการค้นคว้าข้อมูลเช่นนี้ก็เพื่อเป็นการนำข้อเท็จจริงในเรื่องต่างๆ มากำหนดขอบเขต เรื่องราวที่พิธีกรจะต้องนำมาใช้ในการสนทนากับผู้ร่วมรายการ โดยที่ข้อมูลนั้นจะต้องมีความถูกต้อง และชัดเจน ซึ่งแหล่งที่มาของข้อมูลต่างๆ นั้น ก็ได้มาจาก

1) นิตยสาร สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ข้อมูลที่ได้จากสิ่งพิมพ์ต่างๆ นั้น ก็จะเกี่ยวกับเรื่องราวหรือบุคคล ว่าในขณะนั้นมีเรื่องราว หรือบุคคลใดที่กำลังเป็นที่สนใจของประชาชนในประเด็นใดบ้าง เพื่อที่ทางรายการจะได้นำมาเสนอในรายการ ข้อมูลส่วนนี้ทางฝ่ายผลิตรายการจะต้องคอยติดตามอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ หรือเหตุการณ์ในสังคม

2) การสัมภาษณ์ การหาข้อมูลจากการสัมภาษณ์นี้ ทางทีมงานจะทำการสัมภาษณ์แขกรับเชิญโดยตรง และคนที่ใกล้ชิด เพื่อให้ได้ข้อมูลมากที่สุดและเป็นข้อมูลที่เจาะลึก โดยการสัมภาษณ์บุคคลที่ใกล้ชิดนั้นส่วนใหญ่ก็จะเป็น พ่อแม่ พี่น้อง หรือเพื่อนสนิทที่สามารถให้ข้อมูลที่เป็นเรื่องส่วนตัวที่น่าสนใจ เช่น กิจวัตรบางอย่างที่ชอบทำที่คนอื่นไม่เคยรู้มาก่อน ข้อมูลเหล่านี้จะเป็นส่วนที่ทำให้รายการมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น (โดยเฉพาะในช่วงทอล์ค โชว์)

3) เอกสาร ข้อมูล ที่ส่งเข้ามายังรายการ เอกสาร ข้อมูลต่างๆ นี้ ก็มาจากหน่วยงานองค์กรต่างๆ ที่มีความสนใจ ต้องการนำเสนอเรื่องราวในรายการ ซึ่งบางครั้งก็มาจากผู้ชมทางบ้านด้วย ส่งเข้ามาในรายการ ข้อมูลต่างๆเหล่านี้ ทางทีมงานจะเก็บเอาไว้ และคัดเลือกเรื่องราวที่น่าสนใจจริงๆ มานำเสนอ

3. การเขียนบทโทรทัศน์ เมื่อได้ข้อมูลที่ต้องการมาแล้ว ครีเอทีฟก็จะทำการคัดเลือกข้อมูลที่น่าสนใจ เพื่อนำมาใช้ในการเขียนบทโทรทัศน์ ซึ่งบทโทรทัศน์นี้นับว่าเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในการผลิตรายการโทรทัศน์ เพราะเป็นตัวที่ทำให้เห็นรูปแบบ โครงสร้างของรายการว่าเริ่มต้นอย่างไร ดำเนินไปอย่างไร และจบลงอย่างไร เพื่อให้เห็นภาพรวมทั้งหมดของรายการ โดยรูปแบบการเขียนบทโทรทัศน์นั้น ก็จะแตกต่างกันไปตามลักษณะการใช้งาน แต่ทั่วไปแล้วประเภทของบทโทรทัศน์ที่รายการต่างๆ นำมาใช้จะมีอยู่ 4 ประเภทด้วยกัน คือ

1. บทโทรทัศน์สมบูรณ์แบบ [Fully scripted show / dramatic script] เป็นบทโทรทัศน์ที่บอกรายละเอียดทุกคำพูด รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับเสียง และภาพ ทำให้ทราบถึงตำแหน่งทิศทางของกล้อง เวลาที่กำหนด เพื่ออำนวยความสะดวก แก่ผู้กำกับรายการ และผู้ร่วมงาน

2. บทโทรทัศน์อย่างย่อ [Semi - scripted show] บทโทรทัศน์ประเภทนี้ มีลักษณะตั้งแต่เปิด - ปิดรายการ คล้ายบทโทรทัศน์ประเภทสมบูรณ์แบบ แต่จะมีรายละเอียดน้อยกว่า โดยจะบอกไว้อย่างคร่าวๆ เฉพาะสิ่งที่จำเป็น

3. บทโทรทัศน์แบบตารางเวลา [Show format] จะบอกเฉพาะหัวข้อเรื่องของรายการเป็นส่วนๆ ช่วงตอนของการออกอากาศ และเวลาที่ออกอากาศจะแยกแยะไว้อย่างละเอียด แต่จะไม่มีบทพูด ลักษณะเหมือนตารางเวลาปฏิทินภารกิจประจำวัน รายการที่ใช้บทโทรทัศน์ประเภทนี้ส่วนมากเป็นรายการประจำวัน เช่น ข่าว

4. บทโทรทัศน์อย่างหายบ [Fact sheet] มีลักษณะเป็นเพียงบอกเรื่องราวของรายการเท่านั้น ว่ารายการนี้คืออะไร ผู้ร่วมรายการเป็นใคร จำนวนเท่าใด ไม่บอกคำสั่งเกี่ยวกับภาพและเสียง

สำหรับบทโทรทัศน์ของรายการทไวไลท์ โซว นั้น จะจัดอยู่ในลักษณะของ Semi - scripted show เพราะถึงแม้ว่าจะบอกรายละเอียดของคำพูด และคำถามไว้ แต่รายละเอียดของภาพและตำแหน่งกล้องนั้น บอกไว้อย่างคร่าวๆ เท่านั้น

ในส่วนของการเขียนบทโทรทัศน์รายการทไวไลท์ โซว เนื่องจากทางรายการมีรูปแบบของการสนทนา หรือการสัมภาษณ์เป็นหลักในการนำเสนอเนื้อหา คำถามที่ใช้ในการสนทนานั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะในช่วงทอล์ค โซว ซึ่งเป็นช่วงเด่นของรายการ การตั้งคำถามจึงต้องพิจารณาแล้วว่า ถามไปแล้วไม่ทำให้แขกรับเชิญเกิดความเสียหายได้ หรือทำให้เกิดความลำบากใจหรืออึดอัดในการตอบ สำหรับรูปแบบการเขียนบท และการตั้ง คำถาม ในแต่ละช่วงก็จะแตกต่างกันดังนี้

ช่วงแนะนำรายการ เป็นช่วงเปิดรายการที่พิธีกรจะมีการพูดทักทาย และสนทนากับผู้ชมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเนื้อหาที่นำมาสนทนาพูดคุยด้วยนั้นก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละสัปดาห์ โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในขณะนั้น การเขียนบทในช่วงนี้ผู้เขียนบทจึงเริ่มด้วยการให้พิธีกรพูดทักทายกับผู้ชมทั้งในห้องส่ง และทางบ้าน ด้วยบรรยากาศเป็นกันเอง จากนั้นจึงดึงเอาข่าวคราว หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นไปแล้ว หรือกำลังเกิดขึ้นในขณะนั้นมาพูดคุย หรืออาจจะนำเรื่องราวที่แปลกใหม่ น่าสนใจมาเล่าให้ผู้ชมได้รับทราบ เพื่อเน้นถึงความสดทันสมัยต่อเหตุการณ์ ในขณะเดียวกันก็จะสอดแทรก แก่นคิดบางอย่างให้แก่ผู้ชมด้วย การเขียนบทช่วงนี้ผู้เขียนบทจึงต้องมีการติดตามเหตุการณ์อยู่ตลอดเวลา ทั้งต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสามารถใช้ภาษาที่สละสลวยให้แก่คิดกับผู้ชมได้

ช่วงสเปเชียล โซว และช่วงไทย-ลูกทุ่ง เป็นช่วงที่เน้นการแสดงของศิลปินรับเชิญ แต่ก็มีมีการพูดคุยสอดแทรกลงไปด้วย การเขียนบทก็จะเริ่มจากการพูดเปิดตัวศิลปิน โดยดึงจุดเด่นของศิลปินนั้นๆ มาเป็นจุดแนะนำ พอถึงช่วงพูดคุย ลักษณะการใช้คำถามก็จะเป็นการสนทนาเกี่ยวกับตัวศิลปิน อาจจะเป็นเรื่องผลงานเพลงในอัลบั้ม หรือเรื่องราวที่เป็นเรื่องส่วนตัวความสามารถพิเศษ ซึ่งก็จะมีการแทรกมุขหรือแก๊กตลกลงไปด้วย เพื่อสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองระหว่างพิธีกรและศิลปินรับเชิญ ซึ่งในช่วงสเปเชียล โซว นี้ ก็จะมีการเขียนบทที่คล้ายกับช่วงไทย-ลูกทุ่ง แต่ในช่วงไทย-ลูกทุ่งนั้นจะมีเนื้อหาสาระในการพูดคุยมากกว่า และวิธีการนำเสนออีกหลากหลายกว่าด้วย กล่าวคือ จะมีการคุยถึงชีวิตก่อนที่จะมาเป็นศิลปินในขณะนี้ โดยต้องเป็นจุดที่น่าสนใจ เช่น ก่อนจะมาเป็นนักร้องลูกทุ่ง ทราบมาว่าเคยเป็นก๊วกมาก่อนจริงหรือ มีการพูดคุยถึงผลงานที่สร้างชื่อในอดีต แนวเพลงของตน การร้องสาธิตเพลงบางเพลง เหล่านี้เป็นต้น

ช่วงโชว์ ออฟ สำหรับบทในช่วงนี้ การตั้งคำถามจะเป็นการถามตรงประเด็น ครอบคลุมเรื่องที่น่ามาเสนอ ให้ผู้ชมได้รับคำตอบที่เป็นเนื้อหาสาระของเรื่องราวที่น่ามาเสนอ โดยตั้งคำถามในลักษณะที่เป็นการเจาะถึงตัวเรื่องนั้นๆ เลย เช่น การแสดงนี้มีที่มาอย่างไร แสดงที่ไหน เมื่อไร ลักษณะที่โดดเด่นเป็นอย่างไร

ช่วงทอล์คโชว์ การเขียนบทช่วงนี้ ผู้เขียนบทจะมีการวิเคราะห์ก่อนว่า แกร็บเชิญผู้นั้น มีจุดเด่นตรงไหน ลักษณะเป็นคนอย่างไร สามารถเล่นอะไรได้บ้าง เรื่องไหนที่คุยแล้วเขารู้สึกภูมิใจ และอึดอัด เพื่อจะได้ทำการคัดเลือกคำถามที่จะนำมาใช้ในบทต่อไป โดยมีข้อคำนึงในการเขียนบท ก็คือ ผู้ชมสนใจอยากรู้อะไรเกี่ยวกับแกร็บเชิญผู้นั้นมากที่สุด คำถามที่ใช้ส่วนใหญ่ก็จะเกี่ยวกับเรื่อง ที่มาที่ไป ของบุคคลนั้น ทำอะไรอยู่ เคยผ่านอะไรมาบ้าง จุดที่ล้มเหลว ประสบความสำเร็จ อะไรเป็นแม่แบบให้ทำ ความเป็นอยู่ในปัจจุบัน รวมไปถึงทัศนคติการมองโลก และชีวิตในอนาคตต่อไป จะไปไหน ทำอะไร นอกจากนี้ก็จะมีการพูดถึงเรื่องส่วนตัวเล็กๆ น้อยๆ ที่เป็นเรื่องที่ผู้ชมไม่เคยทราบมาก่อนด้วย เพื่อเป็นการสร้างสีสัน และความสนุกสนาน ในรายการนอกเหนือไปจากการเจาะลึกถึงชีวิตของบุคคลคนนั้น

จะเห็นได้ว่า ผู้เขียนบทนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ และมีจินตนาการ ในการที่จะคิดออกมาว่า จะใช้วิธีการพูดอย่างไรที่จะแนะนำแกร็บเชิญได้อย่างน่าสนใจ และสร้างความประทับใจ น่าติดตามให้แก่ผู้ชม ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงตัวพิธีกรด้วยว่า จะต้องเขียนให้เหมาะสมกับบุคลิกของพิธีกร โดยทำตัวผู้เขียนบทเองให้เป็นพิธีกร เพื่อจะได้ทราบว่า ในคำถามเช่นนี้ พิธีกรจะพูดประโยคนั้นอย่างไร โดยเฉพาะพิธีกรของรายการทไวไลท์ โชว์นั้น การเขียนบทต้องเขียนตามพิธีกร ไม่ใช่ นำพิธีกร เนื่องจากพิธีกรเป็นบุคคลที่มีความสามารถ และยังเป็นผู้อำนวยการผลิตเอง ดังนั้นครั้งหนึ่งของบทโทรทัศน์นั้นจะมาจากตัวพิธีกรเองด้วย เพราะจะเป็นผู้ที่นำการสนทนาเข้าสู่จุดที่ต้องการ คำถามที่ใช้จะเป็นเพียงแนวทางไว้เท่านั้น ว่าอยากให้พิธีกรคุยในเรื่องอะไรบ้าง

อย่างไรก็ตาม ในการเขียนบทโทรทัศน์นั้น มีหลักการเขียนที่พึงระวังไว้เสมอ ก็คือ จะต้องให้เกียรติแก่ผู้ร่วมรายการเสมอ และข้อมูลทุกอย่างที่น่ามาเสนอนี้จะต้องเป็นข้อมูล ที่ถูกต้อง ไม่ใช่คำพูดที่หือหวากินไป และไม่เขียนในเรื่องราวที่จะทำให้แกร็บเชิญ

หรือบุคคลอื่นได้รับความเสียหาย นอกจากนี้ยังต้องพยายามหลีกเลี่ยงเรื่องการเมืองบางเรื่อง และต้องให้อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของสถานที่ออกอากาศด้วย

4. การติดต่อนัดหมาย เป็นงานส่วนหนึ่งของขั้นตอนก่อนการผลิตที่จะขาดหรือละเลยไปไม่ได้เลย เพราะเป็นส่วนที่ช่วยให้การผลิตขั้นต่อไปดำเนินไปด้วยราบรื่น เรียบร้อย และเกิดปัญหาน้อยที่สุด งานในส่วนนี้ ก็ได้แก่ การนัดหมายเวลาถ่ายทำกับพิธีกร การเชิญและนัดหมายแขกรับเชิญ การนัดหมายช่างแต่งหน้า-ช่างทำผม รวมทั้งนักดนตรี และนักเต้น ตลอดจนการประสานงานกับทางทีมงานของสตูดิโอที่ใช้ถ่ายทำรายการ ซึ่งเป็นทีมงานภายนอก

4.2 ขั้นตอนการผลิต [Production]

เมื่อผ่านขั้นตอนการเตรียมการผลิตแล้ว ก็มาสู่ขั้นตอนของการผลิตรายการ ซึ่งทางรายการทไวไลท์ โซว นั้น จะทำการผลิตหรือบันทึกเทปรายการที่โรงถ่ายกันตนา รัชดา ในทุกวันศุกร์ โดยเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างทีมงานจากบริษัทเองและทีมงาน จากบริษัท กันตนา จำกัด

ในขั้นตอนการผลิตรายการนี้ ก่อนที่จะมีการบันทึกเทปรายการจะต้องมีการจัดเตรียมอุปกรณ์ทางด้านต่างๆ ที่ใช้ในการถ่ายทำ และบันทึกเทป ดังนี้

- ฉาก รายการทไวไลท์ โซว เป็นรายการที่มีการถ่ายทำภายในห้องส่ง [studio] เป็นหลัก ดังนั้น ฉากจึงเปรียบเสมือนเป็นหน้าตาอย่างหนึ่งของรายการได้เป็นอย่างดี สำหรับฉากของรายการนั้น เป็นฉากที่มีลักษณะเป็นเวทีสำหรับการแสดง [Stage show] เนื่องจากเนื้อหาของรายการในแต่ละช่วงนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการแสดงต่างๆ การสร้างฉากเช่นนี้จึงเป็นการอำนวยความสะดวกในการใช้สถานที่สำหรับการแสดง และยังถือเป็นเอกลักษณ์ของรายการด้วย ซึ่งจะเป็นฉากหลักของรายการที่จะคงเดิมไว้ตลอดทุกสัปดาห์ เมื่อถึงวันถ่ายทำรายการ ก็จะมีการตั้งฉากนี้ โดยจะมีเจ้าหน้าที่ตั้งฉากเข้าไปตั้งฉากในโรงถ่ายในตอนกลางคืน ก่อนวันที่จะถ่ายทำ และมีฝ่ายศิลปกรรมของบริษัท ทำหน้าที่ตรวจสอบความเรียบร้อยของฉากอีกที

นอกจากฉากหลักของรายการแล้ว ก็ยังมีฉากสำหรับการแสดงต่างๆ ส่วนใหญ่ ก็จะเป็นการร้องเพลง หรือโชว์ที่นำมาแสดงในรายการ ซึ่งจะมีการออกแบบแตกต่างกันไปในแต่ละสัปดาห์ ขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหา และบุคลิกลักษณะของแขกรับเชิญ

การตั้งฉากในส่วนนี้ เนื่องจากทางรายการมีเนื้อหาแนะนำเสนอหลายช่วง จึงขึ้นอยู่กับกำหนดการของช่วงการแสดงนั้นๆ ว่ามีเมื่อไร จึงจะมีการเพิ่มเติมฉากนี้เข้าไป

- แสง การจัดแสงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการถ่ายทำในสถานที่ เพราะแสงนั้นทำให้กล้องโทรทัศน์รับภาพและบันทึกภาพได้ ขณะเดียวกันก็ช่วยให้เกิดภาพมิติที่สามคือ ความลึก เน้นให้เห็นความหยาบ ละเอียด รูปร่าง และลักษณะของสิ่งที่ถ่าย ช่วยนำความสนใจของผู้ชมทำให้ผู้ชมมีอารมณ์คล้อยตามภาพที่เห็น บอกเวลาที่เหตุการณ์ในภาพเกิดขึ้น ตลอดจนช่วยให้ภาพนั้นมีความสวยงาม หรือมีศิลปะ

สำหรับไฟที่ใช้ในการจัดแสงนั้น ก็มีอยู่หลายชนิด หลายประเภท แต่โดยปกติทางรายการจะใช้ไฟหลักๆ ในการจัดแสง ดังนี้

ไฟหลัก [Key Light] เป็นไฟที่ให้แสงตรงและเข้ม โดยทั่วไปใช้ไฟกำลัง 2000 วัตต์ แต่ก็มีเครื่อง dimmer ที่ช่วยปรับความเข้มของแสงให้ลดลงได้ตามต้องการ ไฟหลักนี้จะทำให้เกิดเงาคมชัดที่ด้านหน้าของบุคคล หรือสิ่งที่ถ่าย [Subject] โดยตั้งอยู่ด้านหน้าของตัววัตถุ ทำมุม 45 องศา เน้นให้เห็นรูปร่าง มิติความลึกของตัววัตถุ

ไฟส่องหลัง [Back Light] เป็นไฟที่ฉายให้แสงจากด้านหลังของตัววัตถุ เพื่อแยกตัววัตถุออกจากพื้นหลัง และเน้นให้เห็นประกายของแสงตรงศรีษะและไหล่

ไฟเติม [Fill Light] คือไฟที่ให้แสงพริ้ว เพื่อลบเงาซึ่งเกิดจากการให้แสงหลักจากไฟหลัก โดยใช้ดวงไฟ [Spotlight] หรือโคมไฟ [Floodlight] วางในตำแหน่งตรงข้ามกับไฟหลัก

ไฟฉาก [Background Light] เป็นไฟที่ให้แสงสว่างที่เน้นฉาก หรือพื้นหลัง

ไฟข้าง [Side Light] คือไฟที่อยู่ด้านข้างวัตถุที่ถ่าย 90 องศา เพื่อให้แสงเติม เน้นให้เห็นสิ่งที่ถ่ายเด่นชัด โดยเฉพาะร่างกาย (ยกเว้นใบหน้า)

ไฟเติมด้านข้าง และด้านหลัง [Kicker or Side Back Light] เป็นไฟให้แสงระหว่างด้านข้างและด้านหลังสิ่งที่ถ่าย โดยจะช่วยเน้นส่วนศรีษะ และผมให้เด่นชัด เพื่อสร้างภาพให้น่าดูยิ่งขึ้น

ไฟตาม [Follow Spot] เป็นการใส่ไฟ spot ส่องตาม บุคคลที่ถ่ายที่ถ่าย เช่น พิธีกรหรือแขกรับเชิญ มักจะใช้ในการเปิดตัวพิธีกร หรือแขกรับเชิญ เพื่อช่วยให้การปรากฏตัวนั้นน่าสนใจ และมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น

ในการจัดแสงในรายการจะเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่แสง ที่จะต้องจัดแสงในแต่ละฉาก ให้เข้ากับบรรยากาศ และจัดทิศทางของแสงให้ถูกต้อง เพื่อช่วยให้ฉากและบุคคลหรือวัตถุที่อยู่ในฉากนั้นดูดี ไม่เกิดเงาที่ทำให้ภาพผิดไปจากความเป็นจริง หรือทำให้ผู้ชมเกิดความรำคาญได้โดยเฉพาะในช่วงของการแสดงที่ต้องใช้ไฟที่ให้ลวดลาย สี สันต่างๆ นั้น การจัดแสงที่ดีจะช่วยสร้างอารมณ์คล้อยตามและความตื่นตาตื่นใจให้กับผู้ชม ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับผู้ควบคุมแสงอีกทางหนึ่งด้วยที่ต้องควบคุมแสงให้เป็นไปอย่างมีลำดับและต่อเนื่อง

- เสียง ก่อนการบันทึกเทป เจ้าหน้าที่ที่ควบคุมเสียงจะตรวจไมโครโฟน ที่ใช้ในรายการแต่ละตัวว่าให้เสียงที่สมบูรณ์หรือไม่ พร้อมทั้งจะใช้บันทึกเทปได้หรือยัง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในระหว่างการถ่ายทำ สำหรับไมโครโฟนที่ใช้ในการถ่ายทำและบันทึกเทปในรายการทไวไลท์ โซว่นั้น จะมีการใช้ไมโครโฟนทั้งแบบมีสาย และไม่มีสาย [Wireless Microphone] หรือที่เรียกว่า ไมค์ลอย รวมไปถึงไมค์เหน็บ [Lapel Microphone] ด้วย ซึ่งการนำมาใช้ก็จะแตกต่างกัน เช่น ไมค์ลอยนั้น จะใช้สำหรับแขกรับเชิญที่มาร้องเพลงในรายการ ส่วนไมค์เหน็บนั้นจะใช้ในการพูดคุยระหว่างแขกรับเชิญกับพิธีกร

ในการตรวจสอบเสียงนั้น เนื่องจากทางรายการจะมีการแสดงที่ต้องใช้เครื่องดนตรีต่างๆ อยู่ทั้งหมด 3 ช่วงด้วยกัน คือ ช่วงสเปเชียล โซว ช่วงไลฟ์ โซว และช่วงไทย-ลูกทุ่ง และเครื่องดนตรีบางประเภทนั้นก็ต้องอาศัยไมโครโฟนด้วย เช่น พวกแซกโซโฟน ดังนั้นจึงต้องมีการทดสอบเสียง โดยให้มีการซ้อมเครื่องดนตรี เพื่อที่เจ้าหน้าที่จะได้ควบคุมระดับเสียงจากไมค์ให้อยู่ในระดับพอดีและชัดเจน นอกจากนั้นแล้ว ก็ยังต้องให้แขกรับเชิญซ้อมร้องเพลงด้วย เพื่อปรับระดับเสียงของไมค์ ไม่ให้เสียงที่ออกมาลอย

- กล้อง เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญในการผลิตรายการโทรทัศน์ เพราะจะทำหน้าที่ในการบันทึกภาพ เพื่อแพร่ภาพออกสู่สายตาของผู้ชมต่อไป โดยก่อนที่จะทำการบันทึกเทปนั้นจะต้องมีการทำ white balance ก่อนเสมอ เพื่อให้สีของภาพที่บันทึกออกมานั้นเป็นธรรมชาติ นอกจากนั้นก็ยังต้องมีการซ้อมคิวกล้องในบางช่วง เช่น ช่วงสเปเชียล โซว หรือไทย-ลูกทุ่ง เพราะจะต้องมีการเคลื่อนไหวกล้องไปมา ในขณะที่จับภาพแขกรับเชิญร้องเพลง การซ้อมจะช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการจับภาพมากยิ่งขึ้น

สำหรับกล้องที่ใช้ในการบันทึกเทปรายการ จะมีอยู่ 4 ตัวด้วยกัน โดยกล้องทั้ง 4 ตัวนี้ก็จะจับภาพที่แตกต่างกันออกไป เพื่อความสะดวกในการตัดภาพได้อย่างทันท่วงที ดังนี้

กล้อง 1 จับภาพมุมกว้างของรายการ [Long Shot] โดยให้เห็นบุคคลที่อยู่ในฉากทั้งหมดในระยะไกล ช่วยให้เห็นบรรยากาศทั่วไปของรายการ รวมทั้งเห็นฉากของรายการด้วย มักจะใช้ในช่วงเปิดรายการ และปิดรายการ

กล้อง 2 จับภาพครึ่งตัว [Medium Shot] ของพิธีกรกับผู้ร่วมรายการ

กล้อง 3 จับภาพครึ่งตัว และภาพระยะใกล้ [Close up] ของพิธีกรเพียงคนเดียว เพื่อให้เห็นอิริยาบถ และอารมณ์ของพิธีกรในขณะพูด

กล้อง 4 จับภาพครึ่งตัวและภาพระยะใกล้ที่แยกรับเชิญ เพื่อแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกของแยกรับเชิญ และท่าทางที่แสดงออกของแยกรับเชิญในขณะสนทนา

อย่างไรก็ตาม การจับภาพของกล้องทั้ง 4 ตัวนี้ มิได้ถูกจำกัดให้จับภาพดังที่กล่าวไว้ข้างต้นเสมอไป จะมีปรับเปลี่ยนเสมอในขณะบันทึกเทป โดยขึ้นอยู่กับผู้กำกับภาพและผู้ควบคุมการผลิต [Producer] ของรายการ โดยเฉพาะในช่วงสเปเชียล โชว์ ที่เป็นการแสดงของแยกรับเชิญที่จะมาร้องเพลงและเต้นประกอบนั้น มีการเคลื่อนไหวของตัววัตถุที่กล้องจะจับภาพอยู่เสมอ ตากล้องหรือช่างกล้องก็จะมีการใช้เทคนิคเคลื่อนไหวกล้องไปตามไปด้วย เพื่อให้ภาพที่ออกมาสนุกสนาน หรือถ้าเป็นเพลงเศร้า ภาพก็ต้องนิ่งตามไปด้วย เพื่อให้ผู้ชมเกิดอารมณ์คล้อยตาม ทั้งนี้ก็ต้องอาศัยความชำนาญ และความสามารถของช่างกล้องในการจับภาพ

นอกจากเตรียมพร้อมด้านอุปกรณ์ต่างๆ แล้ว ก็ยังมีการจัดเตรียมเกี่ยวกับตัวบุคคลด้วย นั่นคือ การแต่งหน้า และทำผมพิธีกรและแยกรับเชิญ เพื่อช่วยให้ดูเรียบร้อย และสวยงามส่วนเครื่องแต่งกายนั้นพิธีกร และแยกรับเชิญจะเป็นผู้เตรียมมาเอง นอกเสียจากว่าแยกรับเชิญแจ้งมาว่าไม่มีเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมกับช่วงที่ออก ทางรายการก็จะทำการจัดหามาให้

ในส่วนของการเตรียมตัวพิธีกรและแยกรับเชิญนี้ ก่อนที่จะทำการบันทึกเทปรายการพิธีกรจะทำการศึกษาบทโทรทัศน์ในช่วงนั้นๆ ก่อน ว่าจะต้องสัมภาษณ์แยกรับเชิญในเรื่องใดบ้าง โดยจะมีครีเอทีฟ ที่รับผิดชอบในช่วงนั้นๆ มา Brief ให้พิธีกรฟัง และเมื่อแยกรับเชิญเดินทางมาถึง พิธีกรก็ต้องมาทำความรู้จัก พูดคุย กับแยกรับเชิญท่านนั้นก่อน เพื่อสร้างความคุ้นเคย และปรับตัวให้เข้ากับแยกรับเชิญ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้แยกรับเชิญคลายความตื่นเต้นประหม่า ในการออกรายการ

การบันทึกเทปโทรทัศน์

เมื่อทุกฝ่ายพร้อมเรียบร้อยแล้ว สำหรับการบันทึกเทป ก็จะเข้าประจำที่ของตน โดยทางผู้ควบคุมการผลิต [Producer] และครีเอทีฟ [Creative] นั้น จะประจำอยู่ในห้องควบคุม [Control Center] ซึ่งเป็นส่วนที่ควบคุมการบันทึกเทปรายการ เพื่อคอยสั่งการและประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในห้อง ที่จะทำหน้าที่ควบคุมและคัดเลือกภาพ เสียงที่เหมาะสม ดังนี้

- ผู้กำกับรายการ หรือเจ้าหน้าที่ควบคุมการลำดับภาพ เป็นผู้ที่ทำหน้าที่คุมเครื่อง Switching Board ในการคัดเลือกภาพที่ต้องการเพื่อบันทึกเทป โดยจะมีการประสานงานกับช่างกล้องในการดูแลมุกกล้อง และการให้คิวในการถ่ายทำผ่านทางหูฟัง [intercom headset]

- เจ้าหน้าที่ควบคุมเสียง ทำหน้าที่ควบคุมความพอดีของระดับเสียง

- เจ้าหน้าที่ควบคุมแสง จะทำหน้าที่ปิดเปิดดวงไฟที่ต้องการใช้ และควบคุมความเข้มของแสงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

- เจ้าหน้าที่บันทึกเทป ทำหน้าที่บันทึกเทปรายการ

ส่วนในสตูดิโอ นั้น จะมีผู้กำกับเวที ดูแลความเรียบร้อยของการแสดง และคอยสั่งการภายใน พร้อมกับประสานงานกับผู้ควบคุมกองเชียร์ด้วย

ในการเริ่มการบันทึกเทป จะมีการนับ 5, 4, 3, 2, 1 ก่อน เพื่อเตรียมความพร้อมของทุกฝ่าย จากนั้นจึงเริ่มบันทึกเทปรายการตั้งแต่ต้นจนจบ หากมีข้อผิดพลาดก็ต้องเริ่มบันทึกเทปใหม่ หรืออาจจะเริ่มจุดที่ผิดพลาดที่เป็นการ Take ซึ่งเป็นการเลือกถ่ายเฉพาะบางช่วงเท่านั้น เพื่อนำไปตัดต่อภายหลัง และในบางครั้งก็อาจจะมีการถ่ายภาพ Insert เพื่อนำไปใช้แทรกในรายการ โดยให้สอดคล้องกับเนื้อหาในช่วงนั้น

และเนื่องจากการถ่ายทำ บันทึกเทปรายการทไวไลท์ โชว์ นั้น เป็นการบันทึกเทปล่วงหน้าไว้เพื่อรอออกอากาศ ดังนั้นการบันทึกเทปในบางครั้ง จึงไม่ครบทุกช่วง แล้วแต่ว่าในแต่ละช่วงนั้นมีเทปรอออกอากาศเก็บไว้จำนวนเท่าใด เช่น ในช่วงไลฟ์ โชว์ มีเทป stock ไว้แล้ว 2 เทป การบันทึกเทปในครั้งต่อไปก็จะมีช่วงไลฟ์ โชว์ แต่จะมีช่วงอื่นเพิ่มขึ้นมาแทน โดยที่การบันทึกเทปในแต่ละครั้งนั้น จะทำการบันทึกเทปเป็นช่วงๆ ไป และจะไม่มีเสียงช่วงตามทีออกอากาศจริง แต่จะเรียงคิวตามความเหมาะสมและความสะดวก ในการถ่ายทำรายการ ช่วงต่างๆ รวมไปถึงเวลาที่สามารถนัดหมายแขกรับเชิญได้

เมื่อการบันทึกเทปเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทางทีมงานก็จะทำการจัดเก็บอุปกรณ์ประกอบ
ฉากต่างๆ กลับบริษัท และเก็บเทปที่ใช้จัดรายการไว้เพื่อรอตัดต่อ ลำดับภาพ ก่อนที่จะนำไป
แพร่ภาพออกอากาศต่อไป

4.3 ขั้นตอนภายหลังการผลิต [Post - Production]

หลังจากที่ได้มีการบันทึกเทปรายการแล้ว ก็จะมาสู่ขั้นตอนการดำเนินงานภายหลังการ
ผลิต นับตั้งแต่การตัดต่อลำดับภาพ การลงเสียง ให้รายการออกมาสมบูรณ์แบบ พร้อมทั้งจะแพร่
ภาพออกอากาศได้ การส่งเทปรายการให้เจ้าหน้าที่เซ็นเซอร์ รวมไปถึงการประชาสัมพันธ์รายการ
ล่วงหน้า เพื่อดึงความสนใจของผู้ชมให้ติดตามชมรายการ ซึ่งในแต่ละขั้นตอนนี้ก็จะมีรายละเอียด
ดังต่อไปนี้

1. การตัดต่อลำดับภาพ

การตัดต่อ ลำดับภาพของรายการทไวไลท์ โซว์ จะทำการตัดต่อกันที่บริษัทกันตนา
จำกัด โดยเป็นหน้าที่ของครีเอทีฟช่วงต่างๆ ที่ต้องรับผิดชอบในการตัดต่อลำดับภาพช่วงของตน
ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ตัดต่อของบริษัทกันตนา เป็นผู้ควบคุมเทคนิคต่างๆ ในการตัดต่อให้ ครีเอทีฟ
จะเป็นผู้สั่งการว่าต้องการลำดับภาพอย่างไร ใช้เอฟเฟคอะไรบ้าง ใส่กราฟฟิกลงไปตรงส่วนไหน
เหล่านี้เป็นต้น สำหรับรูปแบบที่ใช้ในการตัดต่อ มีอยู่ 2 รูปแบบด้วยกัน คือ

1) การตัดต่อแบบต่อชน เป็นการนำแต่ละช่วงของรายการมาเรียงต่อกัน ตั้งแต่ต้น
จนจบ โดยในแต่ละช่วงนั้นมีการตัดต่อสมบูรณ์แล้ว นั่นคือ มีการตัดช่วงคำพูด หรือการแสดง
บางอย่างออกไป เพื่อให้กระชับและอยู่ในเวลาที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งการตัดต่อแบบนี้เป็นการตัดต่อ
ที่ง่าย และใช้เวลาน้อย

2) การตัดต่อแบบสอดแทรก หรือ Insert เป็นการตัดต่อโดยแทรกภาพหรือเสียง
อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งภาพและเสียงลงสู่เทปที่มีการตัดต่อแบบแรกไว้แล้ว เพื่อเป็นภาพประ
กอบในเรื่อง หรือหัวข้อที่กำลังสนทนาอยู่ เช่น ขณะที่แขกรับเชิญกำลังพูดถึงชีวิตในวัยเด็ก
ก็อาจจะ Insert ภาพในวัยเด็กของแขกรับเชิญผู้นั้นเข้าไปในขณะพูด การ Insert เข้าไปเช่นนี้
ก็เพื่อให้ภาพหลากหลาย ผู้ชมจะได้ไม่เกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะเห็นแต่ภาพหน้าของพิธีกร
และแขกรับเชิญ และเป็นการเพิ่มความน่าสนใจในการติดตามชมรายการให้มากยิ่งขึ้น

การตัดต่อนอกจากจะให้ประโยชน์ในด้านการทำให้ระยะเวลาในการนำเสนอเนื้อหาพอ
 อดีกับเวลาที่ออกอากาศแล้ว ยังช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับรายการด้วย โดยการใส่เทคนิคต่างๆ
 เข้าไปในการเปิด - ปิดช่วงต่างๆ ของรายการ เช่น การพลิกภาพ หมุนภาพต่างๆ

สำหรับเทปที่ใช้ในการบันทึกเทป และตัดต่อนั้น เดิมทางรายการใช้เทป U- Matic
 ที่บันทึกในระบบ High Band และต้องตัดต่อในห้องตัดต่อระบบ High Band ด้วย แต่ต่อมาก็
 เปลี่ยนมาใช้เทป Beta แทน เพราะมีคุณภาพดีกว่า และสามารถใช้เทคนิคในการตัดต่อด้วยระบบ
 ที่ดีกว่าด้วย การที่ต้องใช้เทปที่มีคุณภาพดีมานี้ ก็เพราะว่าจะสามารถเก็บรายละเอียดได้มาก
 มีความคมชัดสูง ทนต่อแรงดึงคูดหรือแรงเสียดทานได้เป็นอย่างดี

รายการทไวไลท์ โซว์ เมื่อผ่านการตัดต่อแล้ว จะได้รายการที่มีความยาว 105 นาที
 ส่วนเวลาที่เหลือนั้น เป็นส่วนของโฆษณา

2. การลงเสียง

เมื่อตัดต่อในส่วนของภาพเสร็จเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือการลงเสียง ซึ่งส่วนใหญ่
 จะเป็นการลงเสียงดนตรี หรือเพลงประกอบรายการ และถ้ามีการทำเทปโปรโมทรายการด้วย
 ก็จะมีการลงเสียงบรรยายเพิ่มขึ้นมา ซึ่งการลงเสียงนี้จะต้องคำนึงถึงความสมดุลย์ของเสียง
 อยู่ตลอดเวลา ไม่ให้ดังหรือค่อยเกินไป โดยเฉพาะดนตรีคลอที่ใช้ประกอบรายการ
 แต่ถ้าเป็นเสียงพูดหรือเสียงบรรยาย เสียงที่ออกมานั้นก็ควรมีน้ำหนัก และจังหวะจะโคนที่ดี

3. การส่งเทปรายการให้เจ้าหน้าที่เซ็นเซอร์

สำหรับรายการทไวไลท์ โซว์ จะต้องส่งเทปให้ทางสถานีโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3
 ทำการตรวจพิจารณาก่อนออกอากาศ (เดิมส่งให้คณะกรรมการบริหารงานวิทยุโทรทัศน์ หรือ
 กบว. เป็นผู้ตรวจ) โดยถ้าหากมีบางส่วนที่ไม่เหมาะสม ทางเจ้าหน้าที่เซ็นเซอร์ก็จะเตือนมา
 และทำการตัดภาพหรือเสียงนั้นออก เมื่อนำไปแพร่ภาพออกอากาศ ส่วนใหญ่แล้ว
 ทางรายการจะถูกเตือนในเรื่องเล็กๆ น้อยๆ เช่น คำพูดในการแสดงของคณะตลก ซึ่งก็จะถูกคูด
 หรือตัดออกไป เมื่อแพร่ภาพออกอากาศ

4. การประชาสัมพันธ์รายการ

เป็นขั้นตอนที่ทำให้ให้ผู้ชมรายการได้รู้จักรายการมากขึ้น และเป็นการย้ำเตือนผู้ชมที่ชมรายการอยู่แล้วให้ติดตามชมรายการต่อไป ซึ่งการประชาสัมพันธ์รายการทไวไลท์ โชนัวร์ นั้น มีวิธีการประชาสัมพันธ์อยู่ 2 วิธี คือ

- การทำ Spot โปรมโทยการในแต่ละช่วง โดยจะตัดต่อจากภาพของรายการที่จะออกอากาศจริงในสัปดาห์นั้น ซึ่งมักจะเลือกภาพที่มีลักษณะน่าสนใจ และสนุกสนาน สามารถกระตุ้นให้ผู้ชมอยากติดตามชมรายการ ประกอบคำบรรยายที่มีการใช้คำพูดที่ดึงดูดความสนใจ กระชับ และชัดเจน แต่ในบางครั้งการทำ Spot นี้ก็จะตัดจากภาพอื่นที่มีใช้ภาพในรายการ แต่เป็นผลงานของแขกรับเชิญผู้นั้น เช่น Spot โปรมโทยการครั้งที่ เหนอ เจีย จิง คาราฮ่องกงชื่อดังจากภาพยนตร์จีนชุดเป่าปู้นจิ้น มาเป็นแขกรับเชิญของรายการ ก็มีการนำภาพการแสดงของเขามาทำเป็นเทปโปรมโทย หรือบางครั้งก็จะมีการจัดทำช่วงโปรมโทยขึ้นมาต่างหากในขณะบันทึกเทป ทำให้ได้ภาพที่น่าสนใจและแตกต่างอีกรูปแบบหนึ่ง

- การเขียนข่าวแจก [Press Release] ส่งไปตามหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์รายวันในหน้าข่าวบันเทิง นิตยสารทีวีพูล ชีวิตต้องสู้ เป็นต้น ซึ่งการเขียนข่าวแจกนี้จะเป็นการสรุปสั้นๆ ว่าในสัปดาห์นี้ทางรายการมีเรื่องราวอะไรที่น่าสนใจมานำเสนอบ้าง เป็นการนำจุดเด่นของเนื้อหาแต่ละช่วงมานำเสนอในข่าว ซึ่งในการส่งข่าวเพื่อประชาสัมพันธ์รายการนี้จะแนบรูปภาพการทำของรายการไปด้วยทุกครั้ง

การประชาสัมพันธ์รายการนับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้ผู้ชมรู้จักและติดตามรายการ เพราะจะเป็นส่วนที่แจ้งเรื่องราว ความเป็นไปของรายการว่า ในแต่ละสัปดาห์รายการมีการนำเสนอเนื้อหาเรื่องอะไรบ้าง โดยการประชาสัมพันธ์นี้จะทำล่วงหน้าก่อนที่รายการจะออกอากาศ เพื่อผู้ชมจะได้ทราบล่วงหน้า และติดตามชมรายการ

ในขั้นตอนภายหลังการผลิต นอกจากการดำเนินงานที่กล่าวไปข้างต้นแล้ว ทางทีมงาน จะต้องมีการติดตาม ประเมินผล Feed Back จากผู้ชมที่บ้านด้วย โดยที่การประเมินผลนี้ไม่ได้ทำโดยตรง แต่จะเป็นการติดตามข่าวคราว การวิพากษ์ วิจารณ์ จากสื่อมวลชนแทน โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ ทั้งนี้เพราะสื่อมวลชนนั้นก็เปรียบเสมือน เป็นปากเป็นเสียงแทนประชาชน การติดตามข่าวสารจากทางสื่อมวลชนนั้น จะทำให้ได้รับทราบข่าวความเคลื่อนไหว ความเป็นไปของรายการอื่น และผลสะท้อนกลับของรายการตนเอง บางครั้งก็ได้รับข้อคิด และคำแนะนำบางประการเพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงรายการต่อไป